

Vägen från teoretisk svensklärare till digital inspiratör

– Ung Kommunikation blev en plattform för oss att se möjligheterna istället för problemen. Och då fick vi med hela skolledningen på tåget också. Helt plötsligt fick vi luft under vingarna och då var vi inte längre ensamma i arbetet. Det berättar Susanna Henningsson, lärare i svenska och media och kommunikation på Samhällsmedieprogrammet på Kungsmadskolan i Växjö.

SUSANNA HENNINGSSON ANSER att man måste skapa förutsättningar för lärarna, låta de som behöver komma med på tåget få tid och hjälp. De ska kunna vara en inspiratör som kan hjälpa till när eleven behöver.

– Jag tror att man måste stimulera det informella lärandet, gå den omvägen och göra det lustfullt. Läraren måste inte bara kunna sitt ämne, utan även känna till elevernas kontext. Om skolan möter eleverna så kan man nå dem, för det måste bli intressant. Medievärlden som ungdomar lever i erbjuder så mycket mer i upplevelser än en traditionell lektion någonsin kan göra, säger hon.

Det innebär att lärarrollen måste påverkas. Man måste ha ett förhållningssätt till det nya. Man måste som lärare veta vilken arena eleverna befinner sig på. Det går inte att vara omedveten om Facebook och Spotify.

– Vi är i en brytningstid och detta är vägen framåt. Det finns alltid en massa bortförklaringar till varför man inte gör något. En lärare kanske inte gillar Facebook, men då kan man fråga sig om han eller hon ska sitta i vägen för de 32 andra i rummet, eller om det är läraren som behöver vidga sin horisont, undrar Susanna Henningsson.

ÄVEN OM SKOLAN såklart ska stå för lärande och reell kunskap, så kan vägen dit skilja sig åt. I Susanna

Henningssons fall är både förhållningssättet och utfallet annorlunda. När eleverna ska redovisa får de ofta använda vilka medier de vill. Någon står fortfarande med ett papper, några gör en ljudfil, någon spelar in en film eller gör ett bildspel.

– Då kan det bli en film med en scen från Lysistrate av Aristofanes när vi läser om antikens litteratur. Och när eleverna skrattar lika mycket åt dramat idag som man gjorde förr, förstår de också varför det har överlevt sedan antiken. Då förstår de dramat, kommer ihåg det bättre och det blir lustfyllt under tiden, säger hon.

ELEVER MED DYSLEXI är ett annat exempel på när andra typer av redovisningar funkar bra. De kan sitta med telefonen och spela in en ljudfil och sedan skicka den till läraren. Då blir det digitala mediet bara ett redskap som allt annat.

– Det är viktigt att få det digitala till något naturligt, att det är så vi jobbar nu. Och kunskaperna stannar kvar. Eleverna pluggar inte bara för proven längre. Vi når fortfarande kunskapsmålen, men på ett annat sätt, säger Susanna Henningsson även om hon lägger till att det inte alltid är lätt för eleverna heller.

– Det tar ett tag innan eleverna vänjer sig vid hur vi jobbar. Förvånansvärt många är fortfarande kvar i att visa kunskap är samma sak som att skriva prov. Det är en process att lotsa in dem i.

”*Det tar ett tag innan eleverna vänjer sig vid hur vi jobbar. Förvånansvärt många är fortfarande kvar i att visa kunskap är samma sak som att skriva prov.*”

LÄRARUTBILDNINGARNA HAR ETT stort ansvar för att grundlägga ett nytt sätt att tänka hos den blivande läraren. De måste vara öppna även för sådant som inte av tradition är akademiskt. Det är något lärarutbildningarna måste ta tillvara på.

– Antagligen görs det inte tillräckligt, men jag tror att vi är på rätt väg. Men om hela skoldebatten handlar om Klass 9A och att Björklund vill tillbaka till katedrarna, så är vi ju inte där än, säger Susanna Henningsson.

Nu kommer en ny generation lärare, men de har ofta ett traditionellt förhållande till lärande, och där har lärarutbildningen ett stort ansvar. Kanske vågar man inte sticka ut för mycket på en ny arbetsplats och då är vi tillbaka till att skolläringarna måste uppmuntra till att man jobbar såhär.

– Ändå är det den nya generationens lärare som måste bana vägen, anser hon.

Susanna Henningsson har nu lämnat gymnasieskolan och arbetar istället som kommunikationsstrateg på Värends Rådningstjänst.

– *En lärare kanske inte gillar Facebook. Ska han eller hon sitta ivägen för de 32 andra i rummet eller vidga sin horisont, undrar Susanna Henningsson.*

